

enstemmig besluttet, at i det Dieblif den kunde tilveiebringe passende Baner, vilde Foreningens Medlemmer beslutte sig til virkelig at staa ved, hvad de gjorde, saa at de ikke alene vilde drive denne mandige Jdræt i Fredstid, men ogsaa forpligte sig til at møde i Krigstid. Det er i og for sig ikke fortafeligt, eller Noget, man skal se uvillig paa. Jeg skjønner derfor ikke, hvorfor det er saa græselig slemt at hve noget Bidrag fra Statens Side til Søndagssporten i Kjøbenhavn. Jeg veed ikke, om man deraf skal slutte, at der maaste skal være et andet Formaal med Skyttejagen end det, der staar i Foreningens Lov. I Loven staar efter den nys vedtagne Affattelse, der, saavidt jeg veed, er bleven til under den ærede Ordførers Auspicier: „Skyttejagens Formaal er ved Udbredelsen af Færdighed i Skydning og Legemsøvelser blandt Folket at udvikle Evnen og styrke Villien til at forsvare Fædrelandet, at forberede unge Mænd til at indtræde i Hæren og at vedligeholde Skyttefærdigheden hos de ældre.“ Det forekommer mig, at dette: „At forberede unge Mænd til at indtræde i Hæren“ er paa det Nærmeste det Samme som en Forskole for Hæren. Det lille Ord Forskole staar der ganske vist ikke, men Meningen forekommer mig at være den samme. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører med blødende Hjærte har høiet sig for de forskjellige Hensyn, der har nødvendiggjort denne kjædelige Redaktion, men det staar der nu en Gang. Ved Forskole forståar man jo ikke en Skole, hvor man lærer affurat de samme Ting som i Hovedskolen. I Forskolen til en Latinskole lærer man ikke Latin og Græsk, man lærer at skrive og regne og stave, Noget der er Betingelsen for at gaa videre. Saaledes er Meningen heller ikke, at man skal lære alle mulige militære Discipliner i Skytteforeningerne, og Ingen har været en ivrigere Bekjæmper deraf end netop jeg. Jeg har paa ethvert Punkt søgt at modsætte mig, at man lavede en Slags daarlig Rekrutskole ud af Skytteforeningerne. De ere en Forskole for Hæren derved, at man derigjennem forbereder unge Mænd til at indtræde i Hæren ved at udvikle Legemsfærdighederne og Færdigheden i Skydning, og jeg tror, at forskjellige andre ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem fra Fyn (Bernsen), vil vedkjende sig denne Definition. Jeg veed nu ikke, om man heraf skal slutte, at den ærede Ordfører nærer en anden Opfattelse af, hvad der egentlig skal gaa for sig i Skytteforeningerne. Jeg veed ikke, om det er tilladeligt her i Thinget at oplæse nogle Udtalelser, der ere faldne udenfor Thinget, men da den

ærede Krigsministers Udtalelser jævnlig ere blevne citerede her, skal jeg ogsaa tillade mig at citere en Udtalelse af den ærede Ordfører, og under Forudsætning af den ærede Formands Tilladelse skal jeg efter et Oppositionsblad „Morgenbladet“ anføre en saadan. Endnu i 1887 udtalte den nuværende Formand (Stemmer: Ordfører:) Jeg mener Formanden i gamle Roskilde Amts Skytteforening, den ærede Ordfører for Finantsudvalget: „Skytteforeningerne er ingen Forskole for Hæren, men de er den borgerlige Lands Værn om Fædrelandet, og deres værfte Fjende er Militarismen. Vi lave ikke Forskole for Hæren, det er vi for fornuftige til. Vi udlaaene ikke vor Ungdom til at træde ind i en Hær, der bestaar af 3 Slags Værnepligtige: Soldater, Gendarmere og Livjægere, og hvoraf de to sidste Sorter ere de fineste. Nei, dertil sætte vi for megen Pris paa Ungdommen. Derfor har vi ogsaa sat borgerligstindede Folk ind i Skytteforeningernes Bestyrelse; thi først da kommer Sagen i den rette Gænge. Det duer ikke at have Militær i Skytteforeningernes Bestyrelse“. Den ærede Ordfører har har dog været med til, som Formand i gamle Roskilde Amts Skytteforening, at sætte Militære netop ind i Overbestyrelsen. Der er baade en Militær som Formand i Bestyrelsen, og der er en Militær som Formand i Forretningsudvalget. — „Skytterne skal ikke være et Appendix til den lille Klite, der regjerer her i Landet men de skal være Borgernes Værn og Militarismens ivrigste Modstandere“. Det fremgaar formentlig med temmelig stor Klarhed, at denne Udtalelse ikke er ganske i Overensstemmelse med, hvad den ærede Ordfører er fremkommen med her, og som jo nærmest stemmer med, hvad der er anført i Programmet. Jeg veed ikke rigtig, hvad den ærede Ordfører forståar ved Skyttejagens Formaal, maaste er der en Del af den Bitterhed, som han aabenbarer imod Søndagssporten i Kjøbenhavn, der hidhører fra, at han har en fra den almindelige lidt afvigende Opfattelse af Skyttejagens Formaal.

Berg: Den ærede Minister havde ikke Noget at indvende imod Forstandigheden i min Henstilling om en anden og klarere Text og en omhyggeligere og mere nøie Overveielse for de specielle Høsters Vedkommende paa Kontoen: Træplantning; i alt Fald fremsatte han ikke nogen Indvending derimod. Men da han mente, at denne Henstilling ikke gjaldt ham personlig, forekommer det mig efter Slutningen af hans Yttringer at dømme, at han hellere vilde